



**Главаті
Олдржих
Людвикович**

Доктор хімічних наук,
професор, фахівець
у сфері синтезу і технології
поверхнево-активних речовин
та присадок до олів

Народився 7 червня 1933 р. у с. Стрипа Ужгородського району Закарпатської області.

У 1957 р. закінчив Львівський політехнічний інститут і отримав диплом інженера-технолога з переробки нафти та газу.

З 1957 до 1960 р. О. Л. Главаті працював на інженерних посадах на Орському нафтопереробному заводі. В 1961 р. вступив до аспірантури Інституту нафтохімічного синтезу АН СРСР, а в 1963 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Радіаційна стереоспецифічна полімеризація у сполуках включення».

Упродовж 1967–1981 рр. Олдржих Людвикович очолював відділ мийних присадок в інституті «ВНДІПКнафтохім». Разом зі співробітниками цієї наукової установи брав участь у створенні сучасних виробництв високоужних сульфонатних, сукцинімідних, бензиламініх, діалкілдитіофосфатних та алкілсаліцилатних присадок на Кременчуцькому, Дрогобицькому, Новополицькому, Волгоградському нафтопереробних заводах, Омському і Новокуйбишевському нафтопереробних комплексах.

З 1981 до 1999 р. О. Л. Главаті обіймав посаду завідувача відділу поверхнево-активних речовин в Інституті біоорганічної хімії та нафтохімії Академії наук України (до 1989 р. — Сектор нафтохімії Інституту фізико-органічної хімії та вуглехімії АН УРСР). Під його керівництвом були розроблені наукові засади промислового виробництва низки ПАР, мастильних матеріалів і присадок різного технологічного призначення. Зокрема, вперше доведена профатеритна карбонатація алкіларилсульфонатів і вдосконалена технологія виготовлення детергентно-диспергувальних присадок до олів. Для дорожнього будівництва розроблена технологія нового адгезійного додатку до бітумів Дорад-1. На Надвірнянському НПЗ організовано її дослідно-промислове виробництво, а Полтавський облбуд побудував дослідні ділянки дороги Полтава–Диканька.

Після захисту в Московському інституті тонкої хімічної технології ім. М. В. Ломоносова докторської дисертації «Колоїдно-хімічні основи технології детергентно-диспергувальних присадок до олів» у 1988 р. О. Л. Главаті присвоєно науковий ступінь доктора хімічних наук, а в 1990 р. — наукове звання професора.

Олдржих Людвикович — автор понад 150 наукових праць, 40 винаходів і чотирьох монографій, серед яких «Фізико-хімія диспергувальних присадок до олів» (рос.), «Науково-місткі виробництва», «Палива і мастильні матеріали для транспортних засобів» (рос.). Підготував 12 кандидатів наук.

Протягом тривалого часу був відповідальним секретарем збірника «Нафтопереробка та нафтохімія», членом редакційної колегії збірника «Катализ и нефтехимия», спеціалізованої ради із захисту дисертацій.

Брав участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.
Помер 27 квітня 2003 р.



**Гладун
Василь Васильович**

Доктор геологічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері геології нафти і газу

Народився 1 лютого 1956 р. у с. Дашківці Віньковецького району Хмельницької області.

У 1977 р. закінчив геологорозвідувальний факультет ІФНГУ (спеціальність «Геологія, пошуки та розвідка нафтових і газових родовищ»). Протягом 1977–1980 рр. працював у Київській геофізичній розвідувальній експедиції виробничого підприємства «Укргеофізика»: пройшов шлях від інженера-геолога польової сейсморозвідувальної партії до старшого геолога.

У 1982 р. після служби в армії Василь Гладун став старшим геологом, а потім — начальником дільниці, начальником тематичної партії Київської дослідно-методичної експедиції ДГП «Укргеофізика» Держкомгеології України. Приділяв велику увагу технічному переоснащенню виробництва, впровадженню сучасних технологій.

У 1998 р. В. В. Гладун очолював управління геології та буріння свердловин у новоствореній НАК «Нафтогаз України». Зараз працює на посаді заступника директора Департаменту з видо-

бування газу та нафти — начальника Управління надрокористування та освоєння нетрадиційних ресурсів газу.

У 2000 р. захистив кандидатську дисертацію «Геологічна будова і рейтинг нафтогазоперспективних об'єктів Північного борту Дніпровсько-Донецького авлакогену».

Був одним із ініціаторів створення ДП «Науково-дослідний інститут нафтогазової промисловості» НАК «Нафтогаз України». Брав участь у відкритті більше 30 родовищ нафти і газу (зокрема у Дніпровсько-Донецькій западині, Азовському морі).

Є співавтором Комплексної програми вивчення перспектив нафтогазоносності кристалічного фундаменту Північного борту Дніпровсько-Донецької западини на 1989–1995 рр., Національної програми «Нафта і газ України до 2010 р.», Стратегії розвитку нафтогазового комплексу України до 2030 р. Долучається до підготовки нормативно-правових актів, зокрема Закону України «Про нафту і газ», проекту Кодексу України про надра тощо.

Василь Васильович — автор (співавтор) 80 наукових праць, шести монографій та підручника. Учений співпрацює із закордонними компаніями, серед яких — «ENI» (Італія), РАО «Газпром» (Росія), «Exon Mobil» (США), «RWE» (Німеччина), «Shell» (Нідерланди).

За багаторічну сумлінну працю, великий особистий внесок у розвиток нафтогазового комплексу України нагороджений Грамотою Президента України, грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства палива та енергетики України, Почесною грамотою Верховної Ради України, золотим нагрудним знаком Спілки геологів України, пам'ятним знаком ім. Л. І. Лутугіна «За заслуги в розвідці надр», медалями ім. В. І. Лучицького Державної геологічної служби України, «За заслуги» I ст. Спілки геологів України. Він — почесний працівник ДК «Укргазвидобування», лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.